

РЕШЕНИЕ

№ 17

гр. София, 03.01.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18
състав,** в публично заседание на 09.10.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Росица Драганова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **14498** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба с вх. № 32939 от 20.12.2012 г. по описа на Административен съд София – град (АССГ), подадена от Г. Т. Н., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], срещу Ревизионен акт (РА) №[ЕИК]/31.05.2012 г., издаден от Х. Н. А. – старши инспектор по приходите в ТД на НАП – С., потвърден с Решение № 2121/27.08.2012 г. на директора на Дирекция „О.“ – С. при ЦУ на НАП.

Жалбоподателят оспорва изцяло РА като нищожен, недоказан и издаден при съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Посочва, че фактическите констатации и правни изводи на данъчната администрация са в противоречие със събраните и представени в хода на производството доказателства, което е довело до неправилно определяне на данъчни задължения за внасяне в размер на 159 618,34 лева и 51 261,28 лева лихви за забава. Излага подробни съображения, въз основа на които моли съда да отмени оспорения РА.

В проведените съдебни заседания по делото жалбоподателят се представлява от упълномощения адв. Т., който поддържа жалбата. Претендира направените по делото разноски.

Ответникът - директор на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика” („ОДОП”) – С. – чрез процесуалния си представител юрк. Т., оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становища

на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

На основание Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № 1110752/15.09.2011 г., изменена със ЗВР № 1200676/25.01.2012 г. и ЗВР № 1201641/27.02.2012 г., издадени от Д. В. Я., началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП – С. е възложено извършването на ревизия на Г. Т. Н., ЕГН [ЕГН], за определяне на задълженията по чл. 35 от Закона за облагане доходите на физическите лица (ЗОДФЛ-отм.) за периода от 01.01.2006 г. до 31.12.2006 г. и по чл. 48 от Закона за данък върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ) за периода от 01.01.2007 г. до 31.12.2010 г. Със заповед № ЦУ-113/21.02.2011 г. на изпълнителния директор на НАП, срокът на ревизията е продължен до 27.08.2012 г. по реда на чл. 114, ал. 4 ДОПК. Ревизията е възложена от компетентен орган, съгласно Заповед № РД-01-6 от 04.01.2010 г. на директора на ТД на НАП – С.. Определен е срок за извършване на ревизията до 27.08.2012 г.

С уведомление изх. № Д. 126/10.01.2012 г., получено от адресата на 13.01.2012 г., Н. е уведомен, че на основание чл. 124, ал. 1 ДОПК при извършване на ревизията, възложена със ЗВР № 1110752/15.09.2011 г., данъчната основа за облагане с данъци по ЗОДФЛ (отм.) и ЗДДФЛ ще бъде определена по реда на чл. 122 ДОПК поради наличие на несъответствия между получените доходи и направените разходи в големи размери за ревизирания период. Определен е срок за представяне на доказателства и вземане на становище до 14 дни след връчване на уведомлението.

Резултатите от ревизията са отразени в Ревизионен доклад (РД) № 1201641/14.05.2012 г., връчен лично на ревизирания субект на 16.05.2012 г., чиито мотиви и констатации са неразделна част на оспорения РА. В него е посочено, че ревизията за периода 2006 г. – 2010 г. се извършва по реда на чл. 122, ал. 1, т. 2 и т. 7 ДОПК, изразяващо се в наличие на несъответствие между приходите и разходите на ревизираното лице. Съгласно РД обстоятелствата са констатирани след извършен анализ на данните, които се съдържат в представените документи от трети лица и задълженото лице в ревизионното производство. В срока по чл. 117, ал. 5 ДОПК ревизираното лице не се е възползвало от правото си на възражение.

Ревизията приключва с Ревизионен акт (РА) №[ЕИК]/31.05.2012 г., издаден от Х. Н. А., на длъжност старши инспектор по приходите при ТД на НАП - С., оправомощена на основание чл. 119, ал. 2 ДОПК със Заповед за определяне на компетентен орган (З.) № К 1201641/16.05.2012 г.

РА е връчен на жалбоподателя на 05.06.2012 г. С него са определени задължения в общ размер на 159 618,34 лева и лихви в размер на 51 261,28 лева. Актът е обжалван с жалба вх. № 05-96/19.06.2012 г. по регистъра на ТД на НАП - С. и вх. № 23-22-1993/29.06.2012 г. по регистъра на Дирекция „О.” С., подадена от Г. Т. Н. в срока по чл. 152, ал. 1 ДОПК.

С Решение № 2121/27.08.2012 г. на директора на Дирекция „О.” – С. при ЦУ на НАП, издадено в срока по чл. 155 ДОПК, РА №[ЕИК]/31.05.2012 г. е потвърден изцяло.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на ревизионния акт включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Настоящият съдебен състав намира, с оглед направените по-горе констатации, че атакуваният РА №[ЕИК]/31.05.2012 г. е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 118, ал. 2 ДОПК, във вр. с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Закона за НАП, в кръга на

определените му правомощия, съгласно цитираната З. № К 1201641/16.05.2012 г., издадена от лицето, възложило ревизията. РА е съставен в предвидената форма съгласно чл. 119 и чл. 120 ДОПК. Ревизията е приключила в определения от закона и ЗВР срок, РД и РА са издадени от компетентните органи по приходите, в изискуемата от закона форма и съдържат реквизитите по чл. 117, ал. 2 и чл. 120, ал. 1 ДОПК. Лицето, компетентно да възлага ревизията, както и да определя органа по приходите, който да издаде РА в конкретното производство, черпи своите правомощия от изрично упълномощаване от териториалния директор на компетентната ТД на НАП С. по реда на чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК.

След като обсъди приложените в административната преписка и събраните в хода на съдебното производство доказателства, съдът намира, че при издаването на РА не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да повлияят на крайния извод за неговата законосъобразност, а РД и РА са връчени в рамките на сроковете по чл. 117, ал. 4 и чл. 119, ал. 4 ДОПК.

В хода на ревизията е установено, че Г. Т. Н. е местно физическо лице по смисъла на чл. 6 ЗОДФЛ (отм.) и чл. 4 ЗДДФЛ. С цел изясняване на всички факти и обстоятелства от значение за определянето на данъчните задължения на жалбоподателя са извършени редица процесуални действия, подробно описани в констативната част на РД. Извършен е анализ на всички доходи с установен произход и всички разходи, реализирани от ревизираното лице, а също така и проверка на семейното му положение, банкови сметки, доходи от трудови правоотношения и други източници, подлежащи на деклариране, имуществено състояние, пътувания в чужбина, получени и отпуснати заеми. Направена е съпоставка между средствата, с които лицето е разполагало по години и извършените разходи, в т.ч. обичайните разходи за издръжка на едно лице на база статистически данни на Националния статистически институт (НСИ). Въз основа на този анализ, органът по приходите е формирал извод, че разходите на задълженото лице през 2006 г., 2007 г., 2008 г., 2009 г. и 2010 г. превишават доходите му, т.е. ревизираният субект е извършил разходи със средства от недекларирани доходи.

Органът по приходите е установил обстоятелства по смисъла на чл. 122, ал. 1, т. 2 ДОПК, поради което до ревизирания субект е изготвено Уведомление по чл. 124, ал. 1 ДОПК изх. № Д. 126/10.01.2012 г. Със същото лицето е уведомено, че данъчната основа за облагане с данък по ЗОДФЛ (отм.) и ЗДДФЛ за периода от 01.01.2006 г. до 31.12.2010 г., ще бъде определена по реда на чл. 122 ДОПК. Едновременно с това на лицето е връчено и Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице (ИПДПОЗЛ) с изх. № изх. № Д. 104/10.01.2012 г. за предоставяне на декларации по чл. 124, ал. 3 ДОПК за отчетните периоди 2006 г., 2007 г., 2008 г., 2009 г. и 2010 г., като в определения срок същите са представени. За целите на ревизията като разходи за издръжка на домакинството са приети данните от НСИ.

В хода на ревизията лицето е представило експертно решение № 1682/20.05.2003 г. за инвалидност 51,50% и срок на решението „пожизнен“, поради което ревизиращият екип е приел, че има право на данъчно облекчение за лице с определена загуба на работоспособност по чл. 29, ал. 3 ЗОДФЛ (отм.) за 2006 г. и по чл. 17 ЗДДФЛ за периода 2007 г. – 2010 г. Установено е също, че през ревизираният период Г. Т. Н. не е сключвал граждански брак, а от 06.03.2009 г. е във фактическо съжителство с М. Т. Бакалска, като считано от 30.08.2010 г. домакинството е тричленно, включвайки малолетното им дете З. Г. Н. с ЕГН [ЕГН]. Предвид горното ревизиращият орган е

приел следната численост на домакинство на Г. Т. Н.: за период м.01.2006 г. - м.02.2009 г. - едночленно; за период м.03.2009 г. - м.08.2010 г. – двучленно; за период м.09.2010 г.-м.12.2010 г. - тричленно.

В хода на проверката, освен споменатото писмено обяснение са изискани декларации за имущественото състояние на лицето и движението на банковите му сметки. Получени са протоколи за извършени насрещни проверки на физическите лица, посочени като заемодатели на ревизираното лице и на физическите лица, посочени като вносители на суми по банковите сметки на Н., отговори от трети лица – банки, ОД на МВР – Б., сектор „Б. документи за самоличност”.

С оглед на предприетите процесуални действия е формиран паричен поток на ревизираното лице, в резултат на което на жалбоподателя са определени задължения, както следва:

- за данъчен период 01.01.2006 г. – 31.12.2006 г. в размер на 55 361,58 лева дължим данък и съответната лихва за забава в размер на 34 314,27 лева.
- за данъчен период 01.01.2007 г. – 31.12.2007 г. в размер на 8 291,30 лева дължим данък и съответната лихва за забава в размер на 3 940,74 лева.
- за данъчен период 01.01.2008 г. – 31.12.2008 г. в размер на 5 062,52 лева дължим данък и съответната лихва за забава в размер на 1 663,69 лева.
- за данъчен период 01.01.2009 г. – 31.12.2009 г. в размер на 10 868,64 лева дължим данък и съответната лихва за забава в размер на 2 342,84 лева.
- за данъчен период 01.01.2010 г. – 31.12.2010 г. в размер на 80 106,30 лева дължим данък и съответната лихва за забава в размер на 8 999,74 лева.

За да достигне до посочените констатации, органът по приходите на основание чл. 122, ал. 2 ДОПК е направил анализ на всички относими към лицето обстоятелства, изложени както следва:

- за данъчната 2006 г.: от страна на проверяващите е извършена съпоставка между доходите/приходите на ревизираното лице и извършените от него разходи. За целта на формиране на паричен поток ревизиращия екип е приел за начално салдо сума в размер на 0,00 лв.

В резултат на направените констатации е установено, че получените през 2006 г. приходи са в размер на 233 113,80 лева, а разходите на парични средства за периода са в размер на 238 691,15 лева, съответно разходите на ревизираното лице надвишават получените доходи със сумата в размер на 5 348,27 лева. По банковите сметки на ревизираното лице са постъпили суми в размер на 232 295 лева от различни физически лица. Органът по приходите, след като е съобразил, че лицето получава доход единствено от пенсия за инвалидност, е приел, че същото упражнява друга дейност, за вида на която и съответния доход не са представени доказателства. В хода на проверката е прието, че са налице данни за укрити и недекларирани доходи в размер на 232 295 лева от получени преводи по банковите сметки от извършвана дейност през 2006 г., чийто вид и източник не е установен и които подлежат на облагане с данък върху дохода по реда на чл. 35 ЗОДФЛ (отм.). На основание чл. 122 ДОПК е определен облагаем доход по смисъла на чл. 10, т. 18 ЗОДФЛ (отм.) в размер на 5 348,27 лева, съгласно изготвения паричен поток и в размер на 232 295 лева от получени преводи по банковите сметки, като е формиран общ размер на облагаемият доход на 237 643,27 лева, а получената данъчна основа е намалена с двойния размер на необлагаемия годишен минимум.

- за данъчната 2007 г.: ревизираното лице не е подало Г. по чл. 50 ЗДДФЛ за 2007 г.

Съпоставени са доходите/приходите на ревизираното лице и извършените от него разходи. Проверяващите са установили, че получените през 2007 г. приходи са в размер на 39 392,20 лева, а разходите на парични средства за периода са в размер на 43 898,28 лева, съответно е налице превес на разходите над приходите със сумата от 4 506,08 лева. Установено е също, че за процесния период по банковите сметки на лицето са постъпили суми в размер на 37 391 лева. Ревизиращият орган, отново е съобразил, че лицето получава доход единствено от пенсия за инвалидност и е приел, че същото упражнява друга дейност, за вида на която и съответния доход доказателства не са представени, с оглед на което е приел, че са налице данни за недекларирани от лицето доходи от получени преводи по банкови сметки, както и от извършвана дейност през 2007 г., чийто вид и източник не е установен, като същите подлежат на облагане с данък върху дохода по реда на чл. 48 ЗДДФЛ. На основание чл. 122 ДОПК е определен облагаем доход по смисъла на чл. 35, т. 6 ЗДДФЛ в размер на 4 506,08 лева, съгласно изготвения паричен поток от получени преводи по банкови сметки. Изчислено е, че общият размер на облагаемия доход е в размер на 41 897,08 лева, а данъчната основа е намалена с двойния размер на необлагаемия годишен минимум.

- за данъчната 2008 г.: след анализ на паричния поток е установено, че приходите в брой са в размер на 64 347,34 лева, а разходите в брой в размер на 63 947,09 лева, т.е. за 2008 г. не е налице недостиг на парични средства.

В хода на ревизията, проверяващите са установили, че по банковите сметки на ревизираното лице са постъпили суми в размер на 58 545,15 лева. Ревизиращият орган, отново е съобразил, че лицето получава доход единствено от пенсия за инвалидност, на базата на което е приел, че същото упражнява друга дейност, за която не са представени документи. Приел е, че са налице данни за укрити и недекларирани доходи в размер на 58 545,15 лева от получени преводи по банкови сметки, както и от извършвана през 2008 г. дейност, чийто вид и източник не е установен. На основание чл. 122 ДОПК е определен облагаем доход по смисъла на чл. 35, т. 6 ЗДДФЛ в размер на 4 506,08 лева и доход в размер на 58 545,15 лева от получени преводи по банкови сметки. Така получената данъчна основа е намалена със сумата в размер на 7 920 лева.

- за данъчната 2009 г.: установено е, че получените приходи са в размер на 112 280,68 лева, а разходите на парични средства за периода са в размер на 117 562,80 лева, т.е. разходите на ревизираното лице надвишават получените доходи със сума в размер на 4 881,93 лева, съответно е налице несъответствие между получените доходи и извършените разходи за 2009 г. Проверяващите са констатирали, че по банковите сметки на Г. Т. Н. са постъпвали суми в размер на 111 724,50 лева от различни физически лица. Отново е прието, че лицето упражнява друга дейност за вида и дохода, от която не е представило документи, съответно са налице данни за недекларирани доходи в размер на 111 724,50 лева от получени преводи и от извършвана дейност през 2008 г., чийто вид и източник не е установен и които подлежат на облагане с данък върху дохода по реда на чл. 48 ЗДДФЛ. На основание чл. 122 ДОПК ревизиращият орган е определил облагаем доход по смисъла на чл. 35, т. 6 ЗДДФЛ в размер на 44 881,93 лева съгласно изготвения паричен поток от получени преводи по банкови сметки. Общият размер на облагаемия доход е изчислен на 116 606,43 лева като така получената данъчна основа е намалена със сумата в размер на 7 920 лева.

- за данъчната 2010 г.: проверката е установила, че получените през 2010 г. приходи в

брой са в размер на 798 407,04 лева, а разходите в брой на парични средства за периода са в размер на 805 674,79 лева, съответно разходите на ревизираното лице надвишават получените доходи със сумата в размер на 7 278,09 лева. Ревизиращите са констатирани, че по банковите сметки на лицето са постъпвали суми в размер на 801 704,90 лева от него и от различни физически лица. Прието, че след като лицето получава доход единствено от пенсия за инвалидност, то същото упражнява друга дейност, за вида и дохода от която не са представени доказателства. Преценено е, че са налице данни за укрити и недекларирани доходи в размер на 801 704,90 лева. На основание чл. 122 ДОПК ревизиращият орган е определил облагаем доход по смисъла на чл. 35, т. 6 ЗДДФЛ в размер на 7 278,09 лева, съгласно изготвения паричен поток от получени преводи по банкови сметки. Общият размер на дохода, подлежащ на облагане е изчислен в размер на 808 982,99 лева, като така получената данъчна основа е намалена със сумата в размер на 7 920 лева.

За изясняване на спорните обстоятелства по делото е допусната, назначена и изслушана съдебносчетоводна експертиза, при която вещото лице, след запознаване с материалите по делото е дало заключение, че лицето Г. Т. Н. има преразход (недостиг) на средства за всички изследвани периоди, без разбира се да се отчита начално салдо или наличност на средства към 01.01.2006 г. Експертът е представил резултатите за ревизирания период в табличен вид по години и месеци, като е взел предвид извлечения от банкови сметки на лицето, доходи от пенсия за инвалидност, получени и върнати заеми от и на физически лица, разходи за задгранични пътувания, съгласно приложените справки, разходи за домакинство от НСИ. Вещото лице уточнява, че след извършената проверка, в кориците на делото, експертизата не е открила документи, доказващи налични средства при Г. Т. Н. към 01.01.2006 г. Изготвена е таблица, на базата на писмени обяснения на ревизираното лице, което твърди, че към 01.01.2006 г. то е притежавало сумата от 22 000 лева. Видно от посочената таблица, изготвена при посочените условия, преразходът/недостигът на парични средства при Г. Т. Н. е в последната година от разглеждания период - 2010 г. и е в размер на – 2 315,03 лева. Разходите, направени от лицето Г. Т. Н. за ревизирания период са показани в табличен вид по години, представени в констативната част на заключението. При липса на други документи, те са изготвени въз основа на представени по делото договори за заеми и разписки за връщането им, справка от НОИ за отпуснатата пенсия за инвалидност на ревизираното лице, статистически данни от НСИ за издръжка на домакинство през периода 2006 г. - 2010 г., разходи за пътувания в чужбина.

Административен съд София – град, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в тяхната съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

Както се посочи, съгласно чл. 160, ал. 1 ДОПК съдът дължи произнасяне

по съществото на спора. В настоящия случай следва да се прецени, дали е налице материалноправно основание за определяне на задължения на Г. Т. Н. по чл. 35 ЗОДФЛ (отм.) и чл. 48 ЗДДФЛ за 2006 г., 2007 г., 2008 г., 2009 г. и 2010 г. и ако е налице такова основание, следва да се извърши преценка, дали размерът на дължимия данък е правилно определен от органите по приходите. Съдът следва да приложи материалния закон по отношение на установените по делото факти и безспорните такива между страните и да определи конкретния размер на данъчните задължения.

Видно от разпоредбите на чл. 8, ал. 1, чл. 13 и чл. 14 ЗОДФЛ (отм.) местните физически лица са данъчно задължени за облагаемия си доход, получен през определената данъчна година от източници в страната и чужбина. Сумата на годишния данък се определя върху данъчната основа, представляваща сбор от доходите от всички източници и се изчислява по таблицата към чл. 35, ал. 1 ЗОДФЛ (отм.). По смисъла на чл. 15 от посочения закон данъчна основа е облагаемият доход за съответната данъчна година, намален с разходите за дейността и предвидените в този закон вноски и облекчения. Ако данъчнозадълженото лице има доходи едновременно от два или повече източника, данъчната основа за общия годишен доход представлява сборът от данъчните основи, определени поотделно за всеки източник на доход, в съответствие с разпоредбите на глави от седма до единадесета. От 01.01.2007 г. облагането на доходите на физическите лица е регламентирано със ЗДДФЛ, обн. ДВ, бр. 65 от 24.11.2006 г. Съгласно чл. 17 ЗДДФЛ данъчната основа е облагаемият доход за данъчната година, намален с разходите за дейността и предвидените в закона вноски и облекчения. При наличие на облагаеми доходи едновременно от два или повече източника, данъчната основа за общия годишен доход представлява сборът от данъчните основи, определени поотделно за всеки източник на доход. Сумата на данъка се определя върху данъчната основа по таблицата към чл. 48, ал. 1 ЗДДФЛ за данъчната 2007 г., а за данъчните 2008 г., 2009 г. и 2010 г., размерът на данъка върху общата годишна данъчна основа се определя като общата годишна данъчна основа по чл. 17 се умножи по данъчна ставка 10 на сто.

При съпоставка на събраните доказателства, за всяка една от годините на ревизирания период, в атакувания РА е изготвен баланс на приходите и разходите на жалбоподателя. В процесния акт и в потвърждаващото го решение на директора на Дирекция „О.“ са изложени подробни разсъждения, относно това, защо не следва да бъдат кредитирани твърденията на Н., че при ревизията не са взети предвид предоставените му заеми от три физически лица. Тези лица – Я. Г. М. с ЕГН [ЕГН], Н. Л. О. с ЕГН [ЕГН] и Р. Д. Т. с ЕГН [ЕГН], въпреки

че са потвърдили предоставянето на заем на жалбоподателя, са представили само договори за заем и писмени обяснения. Не са представили доказателства за предаването на сумите, както и доказателства, че са притежавали свободни парични средства и са имали възможността да ги предоставят в заем.

По отношение възражението, че в паричния поток са включени само внесените в банковите сметки суми, но не и изтеглените такива, следва да се има предвид, че при подаване на декларациите по чл. 124, ал. 3 ДОПК, ревизираното лице също не е отразило наличие на такива суми, а освен това в собственоръчно написана декларация, приложена към административната преписка по делото е посочило, че за ревизирия период е получило доходи единствено от пенсия за инвалидност в общ размер на 5 961,66 лева. Посочените постъпления от пенсии са описани от ревизиращия екип като приходи при изчисляване на паричния поток, а заключенията са базирани на справка за движението на паричните средства в банковите сметки на ревизираното лице.

На следващо място, три от лицата - Р. А. В., Е. С. Б. и В. М. К. са декларирали в хода на ревизията, че не познават ревизираното лице, никога не са му предоставяли суми в заем, нито пък са получавали от него парични средства под някаква форма. За останалите физически лица и в хода на ревизионното, и в хода на съдебното производство не са представени сключени договори, разписки или други доказателства за предаване/връщане на парични средства.

Съдът, преценявайки наведените доводи и събраните доказателства, не може да не се съгласи с направените от органите по приходите изводи. Неоснователен е доводът, че ревизиращият орган е определил данъчните задължения като не е признал на лицето нормативно признати разходи. По силата на чл. 22, ал. 1 ЗОДФЛ (отм.), данъчната основа за лицата по чл. 21, ал. 3 се определя, като облагаемият доход от съответната дейност се намалява с 35 на сто - за занаятчийски дейности извън посочените в глава четиринадесета, за упражняване на свободна професия или за извършване на услуги с личен труд, а съгласно чл. 29, т. 4 ЗДДФЛ, облагаемият доход от стопанска дейност на физическите лица, които не са търговци по смисъла на Търговския закон, се определя, като придобитият доход се намалява с разходи за дейността, за доходи от упражняване на свободна професия или възнаграждения по извънтрудови правоотношения - с 35 на сто. В разглеждания казус няма спор, че Г. Т. Н., през ревизирия период не е упражнявал свободна професия и не е имал доходи от занаятчийска дейност или такива от собствен труд, поради което установените недекларирани доходи, формирали установения недостиг на парични средства, не следва да бъдат намалявани по реда на посочените нормативни разпоредби.

На следващо място следва да се посочи, че ревизията по чл. 122 ДОПК се извършва при наличие на някое от обстоятелствата, визирани в ал. 1, като същите не се намират в отношение на кумулативност, а на алтернативност, което означава, че наличието само на едно от тях е достатъчно основание за прилагането им. Механизмът и редът, който следва да се спазва от страна на ревизиращия орган при ревизии от този род е регламентиран по императивен начин в ал. 2 на чл. 122 и ал. 1 на чл. 124 ДОПК, като целта на законодателя е да се постигне обективност и достоверност при определяне на задълженията на данъчните субекти. Безспорно в ревизионното производство по реда на чл. 122 ДОПК е задължително да се даде възможност на ревизираното лице да докаже всички източници на своите средства, включително и тези, които не са декларирани от него. Установяване наличието на допълнителни средства за финансиране, вън от подлежащите на деклариране облагаеми доходи по смисъла на ЗОДФЛ (отм.) и ЗДДФЛ, също е задължение на органа по приходите по смисъла на визираното в чл. 3, ал. 1 ДОПК основно начало за обективност.

В конкретния случай е налице хипотезата, визирана в нормата на чл. 124, ал. 2 ДОПК, според която в производството по обжалването на РА при извършена ревизия по реда на чл. 122 ДОПК фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното. В случая безспорно са установени обстоятелствата, визирани в разпоредбата на чл. 122, ал. 1, т. 1 и т. 2 ДОПК и следователно тежестта за насрещно доказване пада изцяло върху ревизираното лице. За да опровергае констатациите, съдържащи се в РА не е достатъчно ревизираното лице да докаже, че направените фактическите констатации са неверни, а да ангажира доказателства в обратен смисъл. В хода на съдебното производство не са ангажирани доказателства, с помощта на които да се направи обоснован извод за твърдените обстоятелства. Тук следва да се посочи, че представените писмени доказателствени средства пред административната инстанция не притежават достоверна дата, те са частен документ и нямат материална доказателствена сила по отношение на третите лица относно облигационните отношения. Следва да се отбележи, че достоверна дата е датата, на която е удостоверено по несъмнен начин, че документът е съставен. Представените договори за заем не доказват, че има реално предаване на парични средства между страните. Освен това, видно от договорите, в същите не е уговорена лихва в полза на заемодателя, въпреки, че сумите се предоставят за сравнително дълги периоди от време и това противоречи на обичайната практика при сделки между несвързани лица. Следва да се посочи, че и жалбоподателят не е представил каквито и да е доказателства за действителното получаване на сумите. Договорите за заем не са

представени в хода на извършената ревизия, а в хода административното оспорване. Посочените договори за заем биха имали достоверна дата, съответно - материална доказателствена сила от деня, в който са заверени нотариално или от деня, в който съдържанието на документа е възпроизведено в официален документ. В процесния случай посочените условия не са реализирани, т.е. може да се направи предположение за доказателства, съставени за нуждите на ревизирания субект в хода на съдебното и ревизионното производство. Настоящият състав, съблюдавайки нормата на чл. 168, ал. 1 АПК, намира, че следва въз основа на представените от страните доказателства и тези, събрани в хода на съдебното производство, да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от кодекса. В тази връзка следва да се отбележи, че заключението на допуснатата ССЧЕ (което според направеното от вещото лице уточнение, е изготвено единствено на базата на представените от жалбоподателя частни документи, които както се посочи не притежават материална доказателствена сила), не следва да се кредитира от настоящия състав.

За целите на ревизията, разходите на Н. са определени по следните начини: разходите за издръжка – разходи за издръжка на едно лице от двучленно домакинство по данни от НСИ; разходите за пътуванията, поради липса на конкретни документи, представени от задълженото лице, са изчислени съгласно Наредбата за служебните командировки и специализации в страната и чужбина, приета с ПМС № 115 от 03.06.2004 г. Ревизиращите органи, въз основа на полагащите се нормативни разходи, съгласно Наредбата за командировките и специализации в чужбина в редакцията ѝ за съответния период, са определили размерите на разходите за тези пътувания, които са намерили отражение в таблиците за съответните данъчни периоди за определяне на паричния поток на жалбоподателя. Поради непредставянето на каквито и да е доказателства за извършените разходи за пътуванията на жалбоподателя в чужбина, а съдът намира за доказано извършването на такива от приложената справка от [фирма] – Сектор „Б. документи за самоличност“, за да се определи размер на направените разходи, следва да се използва обективен и общоприет такъв, каквито са установените размери по Наредбата за служебните командировки и специализации в чужбина за процесните периоди, както правилно е прието от ревизиращите органи.

Следва да се посочи, че съгласно презумпцията на чл. 123, ал. 1 ДОПК, установеното превишение на разходите над получените доходи/разполагаеми парични средства, представлява подлежащ на облагане доход. По отношение на приетите разходи за издръжка по средно-статистическите данни за живот по НСИ, съдът намира същото

за законосъобразно и правилно. Вzeti са предвид установените въз основа на събраните доказателства, действително платени от жалбоподателя суми за пътувания зад граница и други присъщи на домакинството разходи. Правилно в приходната част на баланса на паричния поток фигурират само сумите, изтеглени в брой, тъй като в действителност само те са на разположение на жалбоподателя за извършване на разплащания. Относно получените пенсии в преписката са налице доказателства – удостоверения от НОИ.

Целта на формирането на паричния поток е да установи реалното движение на паричните суми. Метода на баланса на касовата наличност цели съпоставка на извършените разходи, платени в брой и разполагаемите от лицето парични средства в брой. Преценяват се тези средства, които са теглени от банковите сметки на лицето и намират отражение във входящия поток. Респективно следва да се преценяват по произход внесените в банковите сметки на лицето парични средства, които следва да намерят отражение в разходната част на баланса. След като жалбоподателят не е представил доказателства, въз основа на които да бъде определена данъчната основа и съответно дължимите данъци по реда на ЗОДФЛ (отм.) и ЗДДФЛ, на основание чл. 122, ал. 2, т. 14 ДОПК, следва да се вземат предвид средностатистическите данни за такива разходи, като обичайният размер на разходите за живот е предмет на статистическите разчети. В този смисъл правилно и законосъобразно ревизиращите са се позовали на публикуваната общодостъпна и официална информация, съдържаща се в бюлетините на НСИ, за разходите на домакинствата.

От изложеното се налага извод за неоснователност на възраженията на жалбоподателя, както и извод, че не са оборени констатациите в обжалвания РА №[ЕИК]/31.05.2012 г., издаден от Х. Н. А. – старши инспектор по приходите в ТД на НАП – С., потвърден с Решение № 2121/27.08.2012 г. на директора на Дирекция „О.“ – С. при ЦУ на НАП за определяне на данъчната основа за целите на ЗОДФЛ и ЗДДФЛ на Г. Т. Н., като съдът намира и правилно като размер определянето на задълженията по чл. 35 ЗОДФЛ (отм.), съответно чл. 48 ЗДДФЛ в съответствие с приложимата данъчна ставка за съответните години, от което и следва извод за неоснователност на жалбата.

При този изход на спора и поради направено своевременно искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение от страна на ответника, следва да му бъдат присъдени направените по делото разноски в размер на 3 642,36 лева (три хиляди шестстотин четиридесет и два лева и 36 ст.).

Воден от изложеното и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд София – град, Първо отделение, 18–ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. Т. Н. с ЕГН [ЕГН], срещу Ревизионен акт №[ЕИК]/31.05.2012 г., издаден от Х. Н. А. – старши инспектор по приходите в ТД на НАП – С., потвърден с Решение № 2121/27.08.2012 г. на директора на Дирекция „О.“ – С. при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА Г. Т. Н., ЕГН [ЕГН], да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ – С. при ЦУ на НАП сумата от 3 642,36 лева (три хиляди шестстотин четиридесет и два лева и 36 ст.) разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщенията до страните, че е постановено.

СЪДИЯ: